

Úttörőtábor

Ugy pár nappal ez előtt a királyi udvarnépe az eddig hallott jövőbeli furcsaságok után, még kíváncsibb lett a jövőre, ezért szólunk udvari látónknak, aki ezúttal gyerekeket látott, olyanokat, kik táborokban, kisebb csapat őrökben, piros kendővel a nyakukban serénykedtek, játszottak, énekeltek és csapat indulóval buzdították társaikat. A leírás alapján olyanok lehettek, mint seregeink, csak éppen gyerekek. A csapatok élén a legdélcegebb ember állt és vezette a tábort. Az udvari varázslónk még látott egy hatalmas tavat, amelyet Balatonnak neveztek, s rajta versengtek a kis emberek, csónakáztak és művelték a király kedvenc szabadidős foglalkozását, a horgászatot és egy különös játékot, amiben a gyerekek számokkal a fejükön futkostak, bujkáltak és kiabáltak a társaik fején lévő számokat. A szegényebb emberek sátrakban éltek minden napjaikat, a tehetősebbek és a vezetők pedig faházakban. Legfőbb törzshelyük egy Zánka nevű, erdei bújóhelyen és Csillebércen volt.

A mókás és fárasztó napok végeztével, az ott lévők raktak egy hatalmas máglyát, amit teljesen érthetetlen okokból nem a mi szokásainkhoz híven, boszorkányégetésre raktak, hanem azért, hogy körbeüljék, megbeszéljék, mi minden történt velük e tábornak nevezett esemény folytán, és különösebbnél különösebb próbatételeket álljanak ki.

Varázslónk ennyit tudott nekünk elmesélni, mivel Atina hercegnő megijedt, hogy ezeket a játékokat és a hasonló megerőltető dolgokat nálunk is bevezetik, ezért kiverte a varázsló kezéből a jövőbelátó gömböt, ami millió darabra törött szét. Továbbra is szörnyen kíváncsiak vagyunk, mit tartogat még a jövőbeli világ, ezért igyekszünk újat beszerezni. Mindenesetre egyelőre elég gondolkodnivalót adott ez a kis látomás, és annyi bizonyos, hogy ha mindenkinek tetszett ez a rendszer, talán mi is bevezetjük, esetleg úgy, hogy a lustálkodni vágyók is élvezhessék.

